

Dosarul nr. 3ra-915/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud: A.Cucerescu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: G.Dașchevici, S.Gîrbu, L.Bulgac)

Î N C H E I E R E

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Rodica Catarama împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegalității actului administrativ, repunerea în dreptul lezat, cu obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului de Secție din cadrul Procuraturii Generale și recalcularea acesteia, în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie,

împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova și s-a menținut hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La 18 iulie 2017 Rodica Catarama, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale a Republicii Moldova cu privire la recunoașterea ilegalității actului administrativ, repunerea în dreptul lezat, cu obligarea recalculării și achitării pensiei pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului de Secție din cadrul Procuraturii Generale și recalcularea acesteia, în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că a activat în organele procuraturii, din anul 1983 până în anul 2001, având o vechime în funcția de procuror de 18 ani.

Reclamanta a susținut că începând cu 5 februarie 2001, la atingerea vârstei de 50 ani, i-a fost stabilită pensia pentru vechime în muncă în mărime de 80% din salariul mediu lunar, potrivit funcției deținute și a constituit la acel moment 885, 38 de lei/lunar.

Rodica Catarama a menționat că în baza art. 45 alin. (1) din Legea cu privire la procuratură nr. 902 din 29 ianuarie 1992 și art. 32 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, dispune de dreptul la pensie.

Reclamanta a relatat că principiul recalculării pensiei, la fiecare majorare ordinară a salariului lunar al procurorului în exercițiu a durat până la sfârșitul anului 2011.

Conform art. 34 alin. (6) a Legii nr.118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură (ajustată la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului), procurorii pensionați beneficiau de dreptul de recalculare a pensiei în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Astfel, odată cu majorarea salariului procurorului în exercițiu, în baza Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sectorul bugetar, de la 1 ianuarie 2006 și de la 1 ianuarie 2008, pensia sa a fost recalculată conform dreptului dobândit, și constituia suma de 3 420 de lei/lunar.

A menționat reclamanta că, conform Legii nr. 37 din 7 martie 2013, pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, salariul procurorului s-a majorat cu 35%, care se efectuează începând cu 1 ianuarie 2013 (Monitorul Oficial nr. 69-74, art. 225).

Conform art. XXIX din Legea nr.152 din 1 iulie 2016, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, începând cu 1 august 2016, salariul de funcție al procurorului se stabilește în raport cu salariu judecătorului, conform Legii nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor și Legii nr. 3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură, ținându-se cont de nivelul procuraturii în care își desfășoară activitatea și de vechimea în muncă în funcția de procuror.

Totodată, conform art. 5/1 alin. (3) lit. b) și art. 5/2 lit. b) din Legea nr. 328 din 23 decembrie 2013 privind salarizarea judecătorilor și procurorilor, salariul de funcție al procurorului în Procuratura Generală, cu o vechime în funcția de procuror de peste 16 ani, este în mărime de 4,5 salarii medii pe economie și spor pentru exercitarea funcției de conducere în mărime de 9% față de salariul de funcție.

Rodica Catarama a mai menționat că din motive nejustificate, Casa Națională de Asigurări Sociale nu i-a recalculat pensia, astfel lipsind-o de dreptul dobândit în anul 2001, stabilindu-i mărimea pensiei cu aplicarea mecanismului general de indexare a acesteia la 1 aprilie a fiecărui an.

Având în vedere că organele de asigurări sociale i-au încălcat grav dreptul la proprietate (pensie), dobândit anterior, prin aplicarea obligatorie pentru procurorii pensionați a principiului recalculării pensiei la majorarea ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție, Rodica Catarama la 19 iunie 2017 s-a adresat pârâtei cu cerere prealabilă întru restabilirea dreptului de a beneficia de principiul recalculării pensiei în legătură cu majorarea salariului procurorului în funcție, conform Legii nr. 37 din 7 martie 2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 355 din 23 decembrie 2005 cu privire la sistemul de salarizare în sistemul bugetar, Legii nr.3 din 25 februarie 2016 cu privire la Procuratură și art. XXIX din Legea nr. 152 din 1 iulie 2016 pentru modificarea și completarea unor acte legislative.

Însă, prin decizia nr. C-1099/17 din 5 iulie 2017 a Casei Naționale de Asigurări Sociale, recepționată la 10 iulie 2017, a fost respinsă cererea prealabilă depusă de Rodica Catarama, pe motiv că prin Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, a fost modificat art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură și abrogate alin. (3)-(10) al art.73. Astfel, a fost precizat că începând cu 1 iulie 2011, procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat nr. 156 din 14 octombrie 1998. Conform art. 46/2 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, asiguratul care a atins vârsta menționată la alin. (2) și confirmă stagiul de cotizare prevăzut la alin. (3), din care cel puțin 15 ani în funcția de procuror, are dreptul la pensie în proporție de 75% din suma tuturor plăților lunare asigurate ale procurorului în exercițiu în ultima funcție deținută. Întru actualizarea mărimii pensiei, în conformitate cu art. 13 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998, pensiile se indexează anual la 1 aprilie. S-a evidențiat că, în urma indexărilor efectuate în perioada anilor 2012 - 2017 pensia Rodicăi Catarama de la 1 aprilie 2017 constituie suma de 4 413, 34 de lei, iar conform art. 33 nr. 156 din 14 octombrie 1998, recalcularea pensiei se efectuează în cazul apariției unor circumstanțe noi referitoare la stagiul de cotizare, venitul asigurat, ce au avut loc până la acordarea drepturilor la pensie. Astfel, nu există temei legal de a recalcula Rodicăi Catarama, pensia ca procuror, reieșind din salariu majorat al procurorilor în exercițiu.

Reclamanta a considerat ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1099/17 din 5 iulie 2017, prin care i s-a refuzat în recalcularea pensiei, or, pârâta nu a determinat corect raportul juridic, circumstanțele importante pentru soluționarea litigiului și nu a luat în considerație că Legea nr. 56 din 9 iunie 2011 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, prin care au fost abrogate alin.(3)-(10) ale art.73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, nu este aplicabilă în cazul din speță, deoarece contravine reglementărilor care se conțin în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, cât și practicii CtEDO, Constituției Republicii Moldova, Hotărârilor Curții Constituționale, legislației civile naționale și principiului securității juridice, instituit în jurisprudența instanțelor judecătorești internaționale și naționale.

Rodica Catarama a mai considerat că, conform Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la Procuratură, Legii nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură (ajustată la Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului), Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, în calitate de procuror în demisie, deține dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele prevăzute pentru judecător.

Reclamanta suplimentar a precizat că de aceleași stipulări prevăzute în Legea nr. 118 din 14 martie 2003 cu privire la Procuratură și Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, s-au bucurat și procurorii, de care a beneficiat dânsa până la sfârșitul anului 2011.

Mai mult, procurorii pensionați până la adoptarea Legii nr. 118 din 14 martie 2003, primeau pensiile conform Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului.

Așadar, atât Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură, cât și cele anterioare (din 1992 și 2003), asigură reglementarea garanțiilor sociale, una din ele fiind acordarea pensiei procurorului ca entitate de demnitate publică, la o anumită vârstă, 50 ani, cu respectarea obligatorie a principiului de recalculare a pensiei la fiecare creștere ordinară a salariului lunar al procurorului în funcție.

Rodica Catarama a solicitat, recunoașterea ca fiind ilegală decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1099/17 din 5 iulie 2017, repunerea în dreptul lezat și obligarea Casei Naționale de Asigurări Sociale să recalculeze și să achite pensia pentru vechime în muncă, reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului de Secție din cadrul Procuraturii Generale, cu recalcularea acesteia, în cazul majorării generale a salariului procurorului în exercițiu, ținându-se cont de funcția deținută la data ieșirii la pensie, recalcularea fiind efectuată de fiecare dată din data de 01 a lunii la majorarea salariului procurorului în exercițiu.

Prin hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Catarama. S-a recunoscut decizia Casei Naționale de Asigurări Sociale nr. C-1099/17 din 5 iulie 2017, ca neîntemeiată și s-a obligat Casa Națională de Asigurări Sociale să-i recalculeze și să-i achite Rodicăi Catarama, pensia pentru vechimea în muncă reieșind din salariul mediu lunar achitat procurorului de Secție din cadrul Procuraturii Generale și recalcularea pensiei ținând cont de majorarea salariului, începând cu anul 2013.

La 27 octombrie 2017 Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Prin decizia din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale și a fost menținută hotărârea din 27 septembrie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că începând cu 5 februarie 2001, Rodicăi Catarama i-a fost stabilită pensia pentru vechimea în muncă în mărime de 80% din salariu mediu lunar conform funcției deținute și la acel moment constituia suma de 885, 38 de lei.

În aceeași ordine de idei, Curtea de Apel Chișinău a conchis că justificat prima instanță a recunoscut neîntemeiat refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia reclamantei, or, pensia acesteia a fost stabilită în baza Legii nr. 902 din 29 ianuarie 1992 cu privire la procuratură, care la art. 45 alin. (1) prevedea expres că salariul procurorilor și anchetatorilor se stabilește în funcție de post, gradul de clasificare și de vechimea în muncă și corespunde salariilor judecătorilor instanțelor judecătorești de gradul de clasificare respectiv, cu o deviere în limita a 5%. Procurorii și anchetatorii au dreptul la toate înlesnirile, garanțiile, recompensele și suplimentele, prevăzute pentru judecători. Totodată, conform art. 32 din Legea nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, judecătorul are dreptul la pensie conform Legii privind pensiile de asigurări sociale de stat.

În contextul celor expuse, Colegiul a ajuns la concluzia că prima instanță a elucidat pe deplin circumstanțele speței și a aplicat corect litigiului dedus judecății, pct. 4 (3) din Hotărârea Curții Constituționale nr. 9 din 30 martie 2004, în care se reiterează că, modalităților de calculare a cuantumului pensiei legiuitorul are obligația de a ține cont de faptul că, asigurările sociale stabilite anterior nu pot fi

anulate fără a fi substituite prin măsuri echivalente. Noile prevederi legale se vor aplica numai pentru viitor și numai față de persoanele care au solicitat acordarea pensiei după intrarea acestora în vigoare, fără a se aduce atingere drepturilor de pensie stabilite anterior. Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 21 ianuarie 2000 prevede că la adoptarea unor legi noi și a altor acte juridice este inadmisibil de a diminua protecția juridică a statutului judecătorului, consfințit în legea cu privire la statutul judecătorului. Astfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat univoc asupra faptului că cuantumul pensiei, stabilit printr-o lege anterioară, nu poate fi micșorat, iar plata pensiei fixate nu poate fi suspendată printr-un act normativ adoptat ulterior.

Astfel, Colegiul a remarcat că prin hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, Curtea a declarat neconstituționale articolul II și punctele 7 și 9 ale articolului III din Legea nr. 56 din 9 iunie 2011, pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în partea referitoare la art. 46/1 al Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Iar, în partea ce ține de situația procurorilor pensionați până la 1 ianuarie 2004, Curtea Constituțională în pct. 80 din Hotărârea nr. 27 din 20 decembrie 2011 privind controlul constituționalității unor legi de modificare a condițiilor de asigurare cu pensii și alte plăți sociale pentru unele categorii de salariați, își menține ferm concluziile expuse în Hotărârea nr. 9 din 20 martie 2004 privind declararea parțial neconstituțională a Legii nr. 358 din 31 iulie 2003, apreciind ca inadecvată o paralelă între Legea nr. 358 din 31 iulie 2003, parțial declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții nr. 9 din 30 martie 2004 și legile contestate în prezenta cauză. Totodată, a fost menționat că Legea nr. 358 din 31 iulie 2003, prin dispozițiile sale, anula și pensiile aflate în plată ale unor categorii speciale de angajați, vizate și în sesizările care fac obiectul litigiului în cauză. Astfel, în sensul constatărilor de la §79 supra, Legea nr. 358 din 31 iulie 2003 aducea atingere unor drepturi de proprietate dobândite - pensiilor aflate în plată.

Respectiv, Curtea de Apel Chișinău, prin prisma normelor menționate supra, a indicat că dreptul Rodicăi Catarama cu aplicarea principiului recalculării pensiei la creșterea ordinară a salariului procurorului în exercițiu este menținut de instanța de jurisdicție constituțională, iar dreptul subiectiv constituit în baza unei legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare, legea nouă nefiind aplicabilă unei fapte din trecut conform prevederilor art. 6 Cod civil, care stabilește expres că legea civilă nu are caracter retroactiv.

În consecință, Colegiul a constatat că prin refuzul Casei Naționale de Asigurări Sociale de a recalcula pensia Rodicăi Catarama, se încalcă un drept prevăzut de lege, drept dobândit de ultima la momentul stabilirii pensiei și care nu poate fi restrâns pe viitor. Toate modificările operate ulterior în actele legislative care reglementează modul de calculare a pensiilor procurorilor au efect doar pentru persoanele (procurorii) care vor beneficia de pensii după punerea în aplicare a modificărilor respective, aceste modificări neavând efect retroactiv, potrivit regulilor generale de acțiune a legii în timp. Or, dreptul constituit în baza unor legi anterioare nu poate fi atins de cel născut sub imperiul unei legi posterioare. Conform regulii generale, legea nouă nu poate modifica regimul juridic al

dreptului anterior, îl poate suprima sau înlocui cu un alt drept, însă legea nouă nu poate desființa modalitatea prin care legea anterioară a instituit dreptul respectiv și efectele lui.

La 16 mai 2018 Casa Națională de Asigurări Sociale, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 martie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este neîntemeiată și urmează a fi casată, indicând că instanța de judecată nu a analizat multilateral actele normative și legislația în vigoare ce reglementează astfel de litigii, precum și nu au fost dovedite circumstanțele considerate de prima instanță și instanța de apel ca fiind stabilite.

Casa Națională de Asigurări Sociale apreciază soluția instanțelor de judecată ierarhic inferioare ca fiind eronată, din următoarele considerente.

Recurenta a relatat că noua redacție a art. 73 din Legea nr. 294 din 25 decembrie 2008, în vigoare de la 1 iulie 2011, prevede că procurorii, cu excepția procurorilor militari, au dreptul la pensie conform Legii nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat.

În așa mod, începând cu 1 iulie 2011, drepturile de pensionare a procurorilor sunt reglementate de prevederile art. 46² din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998 privind pensiile de asigurări sociale de stat. Or, conținutul articolului menționat, nu prevede faptul că pensiile procurorilor și indemnizațiile viagere se recalculează în cazul majorării generale a salariului procurorilor.

Mai mult, recurenta a evidențiat că începând cu 1 iulie 2011, pensia procurorilor nu se mai recalculează, dar se indexează anual la 1 aprilie conform art. 13 din Legea nr. 156 din 14 octombrie 1998.

A considerat recurenta că nu pot fi reținute și urmează a fi respinse argumentele intimatei și instanțelor de judecată precum că, prin refuzul de a recalcula pensia intimatei, aceasta a fost lipsită de un drept garantat de lege, aceasta deoarece prin instituirea de către legiuitor a unor prevederi de asigurare socială, dreptul procurorilor la asigurare socială este garantat și în continuare. Or, noile prevederi legale au exclus posibilitatea recalculării pensiei procurorului în demisie în dependență de majorarea salariului procurorului în exercițiu, însă legiuitorul a prevăzut și acordat o substituție echitabilă în acest sens prin faptul că pensia procurorilor se indexează anual la 1 aprilie, precum prevede art. 13 al legii nr. 156 din 14 octombrie 1998.

Recurenta a mai remarcat că instanța de fond practic a asimilat funcția de procuror cu cea de judecător. Or, drepturile și obligațiile procurorilor, inclusiv protecția socială din partea statului a acestora a fost legiferată separat de cea a magistraților. Astfel, dreptul procurorilor la recalcularea pensiei a fost inițial reglementat de art. 34 alin. (6) al Legii nr. 118 din 14 martie 2003, ulterior de art. 73 alin. (8) al Legii nr. 294 din 25 decembrie 2008.

Casa Națională de Asigurări Sociale a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 martie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 16 mai 2018, este în termen.

Prin referința din 2 iulie 2018 Rodica Catarama, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Casa Națională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva